

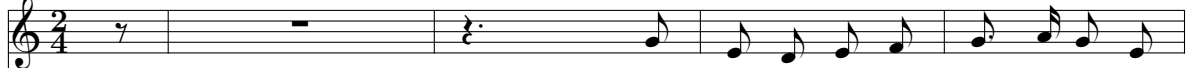
Van 't Spinsterke

René De Clercq (1877-1932)

Henri Zagwijn (1878-1954)

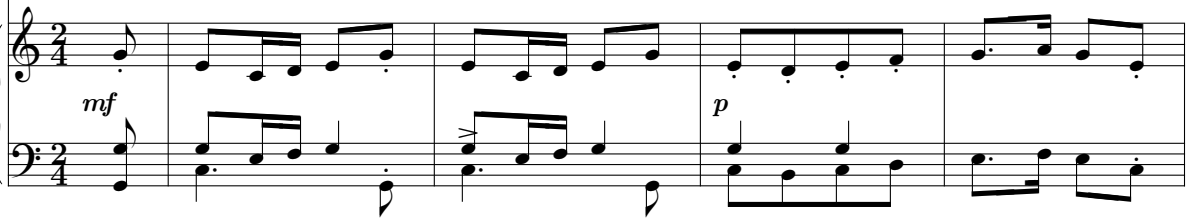
Met gevoel vertellend

Zang

1. Nog zie'k dat bril-lend wij - ve-ke, dat
2. Waar - om is't volk ook nooit te vree? als
3. Ze had-den al de der - den ban; maar
4. Daar vie - len wiel en rok - ken stil, het

Klavier

5

spin, span, spon, la - ri-don, ge - span-nen in haar lij - ve-ke, dat
spin, span, spon, la - ri-don, als Meel met Tist den met - ser vree, het
spin, span, spon, la - ri-don; Tist met-ste een schouw en viel er van... Ach,
spin, span, spon, la - ri-don; Meel kuis - te 't glas van ha - ren bril... en

9

schier niet toe en kon. Ze werk - te voor een klee - nig - heid, en
ging er an - ders ton. Men kermis - te en men bom - mel - de van
Me - le, word gij non. Neen, men - sen, dat en word ik niet, want
't spin-nen her - be - gon. Weer sloeg haar dub-bel kin - ne - ke, van

13

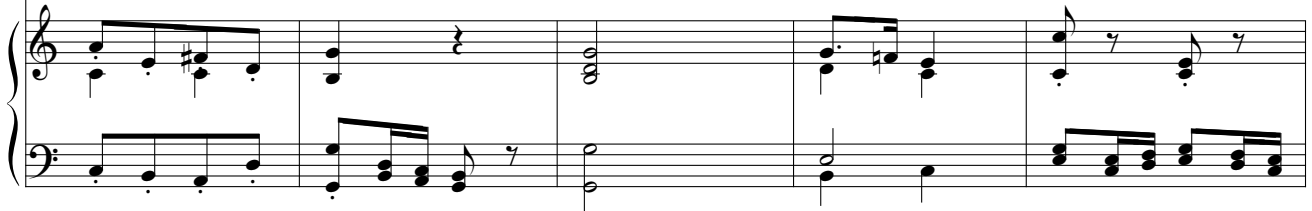
spin, span, spon, la - ri-don, daar - bui - ten op haar e - nig - heid... in't
spin, span, spon, la - ri-don; Meel zat naast Tist, die trom-mel - de, van
spin, span, spon, la - ri-don; daar is een die mij ge - ren ziet, en
spin, span, spon, la - ri-don; ze zong van 't her-de - rin - ne - ke of

17

wiel-ke zat de zon. Haar voor-hoofd had geen rim - pe-le, geen spin, span,
 bo-ven op een ton. Ja, Tist de met-ser za - li-ger, ei, spin, span,
 trou-wen doet geen non. Nu ble-ven vreugd en vrien-den weg... zij spin, span,
 van Na - po - le - on. Oud moe-der-ke, waar zit - je nu, gij spin, span,

22

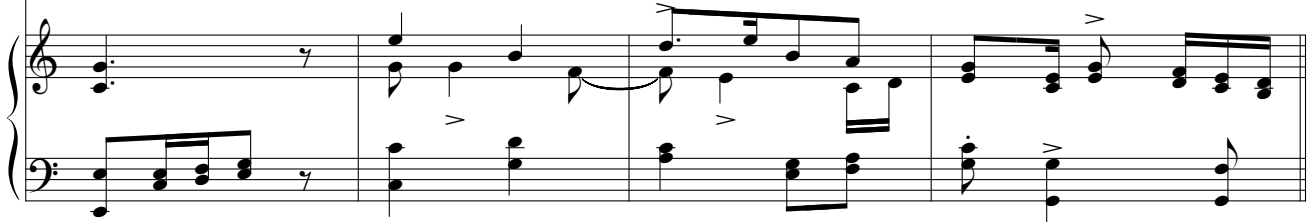
spon, la - ri-don; ze was daar-toe te sim - pe-le: nauw wist ze wat ze _
 spon, la - ri-don, daar was geen een pok - da - li-ger; maar wer - ken dat _ hij _
 spon, la - ri-don; en moet ik gaan, ik weet mijn weg, en, Tist, we trou - wen
 spon, la - ri-don?... daar is geen plaats-je meer voor u, hier on - der de ou - de _

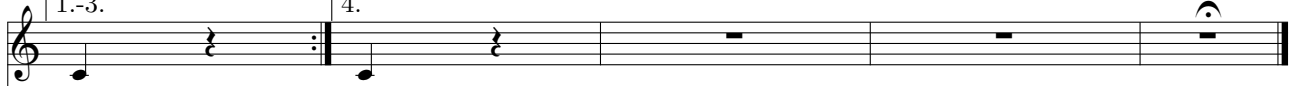
26

won. Ze was daar-toe te sim - pe-le: nauw wist ze _ wat ze _
 kon! Daar was geen een pok - da - li-ger; maar wer - ken dat hij _
 ton! En moet ik gaan, ik weet mijn weg, en, Tist, we _ trou - wen
 zon! Daar is geen plaats-je meer voor u, hier on - der de ou - de _

30

won.
kon!
ton!

zon!

